

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΑΠΛΩΝΕΤΑΙ ΩΣ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΜΙΛΙΕΤΑΙ Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ

Oι μισές από τις περίπου 6.000 γλώσσες που μιλιούνται πάνω στη Γη, κινδυνεύουν να εξαφανισθούν και μαζί με αυτές και ο πλούτος της ανθρώπινης γνώσης, και τούτο από πιέσεις που δέχονται από κυρίαρχες γλώσσες, όπως η αγγλική, η γαλλική, η ισπανική, η ρωσική και η κινέζικη, επισημαίνει νέα μελέτη της UNESCO.

Η μελέτη αναφέρει ότι στην αμερικανική ήπειρο και στην Αυστραλία τα τελευταία 100 χρόνια έχει καταγραφεί το χειρότερο ρεκόρ, ως αποτέλεσμα της σκληρής πολιτικής της αφομοίωσης.

Στην Ευρώπη επίσης 50 γλώσσες κινδυνεύουν, όπως οι κελτικές γλώσσες στη Βρετανία, τα λατωνικά στη Σκανδιναβία και στη Βόρεια Ρωσία, καθώς και πολλές γλώσσες των Τσιγγάνων. Στην Ασία πολλές γλώσσες χάνονται σε διάφορα σημεία της Κίνας, ενώ στην Αφρική 500 με 600 γλώσσες από τις περίπου 1.400 τοπικές αρχίζουν να εξαφανίζονται.

Οι λόγοι είναι αρκετοί, που συμβάλλουν σήμερα στην εξαφάνιση των γλωσσών, όπως οι κατασταλτικές κυβερνητικές πολιτικές, η αφομοίωση μεγάλων πληθυσμιακών ομάδων λόγω οικονομικών πιέσεων, οι μεταναστευτικές τάσεις, οι ασθένειες και οι φυσικές καταστροφές, όπως αναφέρονται στην παραπάνω μελέτη.

Ένα ελάχιστο φως στο σκοτάδι των παραπάνω απογοητευτικών διαπιστώσεων, αποτελεί μία ευρύτερη ευρωπαϊκή προσπάθεια για τη διατήρηση και την καλλιέργεια του πλούτου των μικρών γλωσσών και των πολιτισμών, σαν άμυνα ενάντια στην τάση της παγκοσμιοποίησης να επιβάλει την κυριαρχία της στις μεγαλύτερες και τις μικρότερες γλώσσες.

Στα πλαίσια αυτής της ευρύτερης προσπάθειας εντάσσεται και η απόφαση των τελευταίων ελληνόφωνων της Κάτω Ιταλίας, να επαναφέρουν τη χρήση του ελληνικού αλφαριθμού, αντί του λατινικού, για να γράφουν και να διδάσκονται στην μητρική τους γλώσσα, που μέχρι τώρα ήταν προφορική και κινδύνευε με εξαφάνιση.

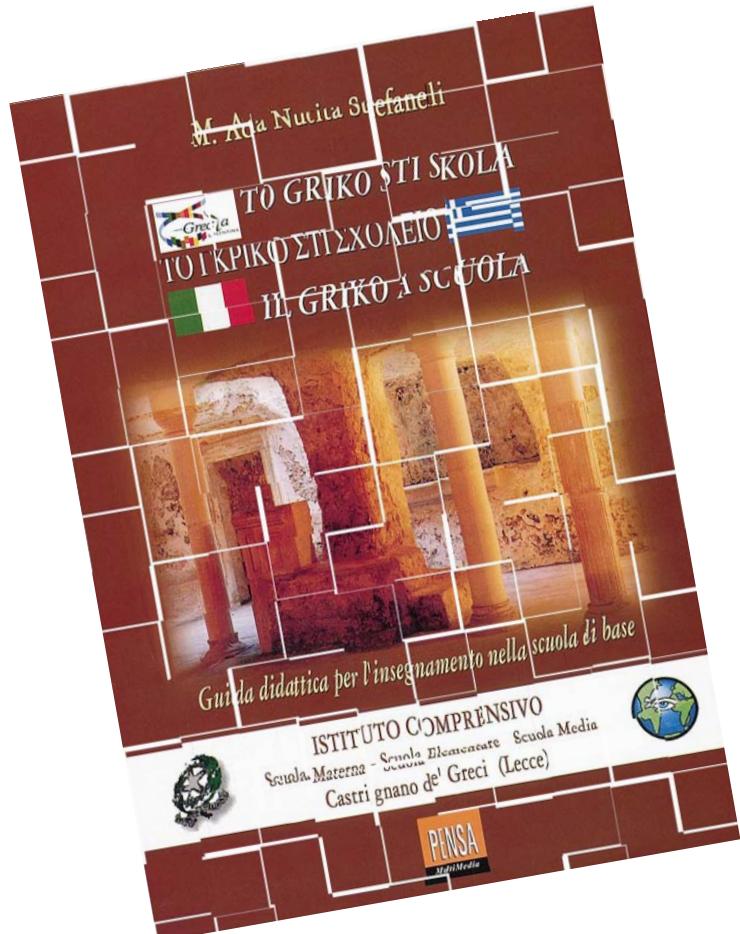
Οι ελληνόφωνοι, ζώντας σε απομονωμένα και εγκαταλελειμένα χωριά σε μια από τις πιο φτωχές περιοχές της Ευρώπης, με τον υψηλότερο δείκτη ανεργίας 33%, έχουν δημιουργήσει μια ιδιότυπη γλωσσική νησίδα, θαυμαστή για τους ειδικούς - σε αυτή επιβιώνουν αρχαιότατα δωρικά στοιχεία, ανάμεικτα με στοιχεία από την καλαβρεζική διάλεκτο και την ιταλική γλώσσα - και υποτιμημένη από τον περίγυρο. Είναι ελάχιστες χιλιάδες αυτοί που μιλούν σήμερα και καταλαβαίνουν την "γκρεκανική" διάλεκτο και οι πιο πολλοί είναι ηλικιωμένοι.

Η απόφαση ήταν δύσκολη και αποκρυσταλώθηκε σε ένα σημαντικό διήμερο επιστημονικό συνέδριο, με τη συμμετοχή κορυφαίων γλωσσολόγων από την Ιταλία και την Ελλάδα και κατέληξαν ότι το ελληνικό αλφάριθμο, ως βάση, παρά τις δυσκολίες - κυρίως στην

ορθογραφία- είναι επαρκές για την παραγωγή γραπτού λόγου και αποδίδει καλύτερα, τόσο την ιστορία, όσο και την εκφορά του λόγου της ιδιότυπης γκρεκανικής διαλέκτου.

Στην παραπάνω προσπάθεια συνεπέλεσε και ένας πρόσφατος ιταλικός νόμος του 1999, που ανοίγει και πάλι το δρόμο για τη διδασκαλία των μειονοτικών διαλέκτων στα ιταλικά σχολεία. Κατά συνέπεια και την επαναφορά της περιθωριοποιημένης ελληνικής διαλέκτου αρκεί να υπάρχει γραφή - το εργαλείο της διδασκαλίας.

Ο συμμετέχων στο άνω διήμερο επιστημονικό συνέδριο ποιητής Τίτος Πατρίκιος έθεσε καίρια το νόημα αυτής της επιλογής, χρησιμοποιώντας εύστοχα το παράδειγμα των ποιητών Ανδρέα Κάλβου και Διονυσίου Σολωμού, που αν και ιταλόφωνοι, επέλεξαν την ελληνική, τη γλώσσα της συνείδησης, για να εκφράσουν την ταυτότητά τους και να επικοινωνήσουν και έδωσε το μήνυμα σε όλους τους λαούς του κόσμου, ότι δεν αρκεί να ανεχόμαστε το διαφορετικό. Πρέπει να σεβόμαστε το διαφορετικό.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΣΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ

Ένα από τα βασικά προβλήματα που πρέπει να απασχολούν το συμβολαιογράφο είναι και το πρόβλημα της σύνταξης των συμβολαιογραφικών πράξεων στην ελληνική γλώσσα.

Τα τελευταία χρόνια παραπρείται μια “εισβολή” ξένων λέξεων στις συμβολαιογραφικές πράξεις.

Είναι απαράδεκτο και υποτιμητικό για Έλληνα συμβολαιογράφο να δανειζεται και να χρησιμοποιεί στις συμβολαιογραφικές πράξεις του ξένες λέξεις (λίβικ ρουμ, πλέι ρουμ, χωλ, ρετιρέ κ.λπ.), όταν έχουμε την πιο πλούσια σε λέξεις και νοήματα, γλώσσα της οικουμένης.

Όταν ξένοι επιστήμονες όλων των επιστημών από τις πλέον αναπτυγμένες χώρες δανειζονται και χρησιμοποιούν στα συγγράμματά τους σωρεία ελληνικών λέξεων, εμείς με ποια δικαιολογία δανειζόμαστε και χρησιμοποιούμε στις συμβολαιογραφικές πράξεις ξένες λέξεις;

Σε συμβολαιογραφικές πράξεις παλαιότερων εποχών δεν θα βρούμε ούτε μία ξένη λέξη.

Αλλά και οι απλοί πολίτες δεν χρησιμοποιούσαν στις συζητήσεις τους ξένες λέξεις. Θυμάμαι όταν ήμουν μικρός και επρόκειτο να έρθουν επισκέπτες στο σπίτι μας (γιορτές κ.λπ.) η μητέρα μου μας έλεγε “τώρα που θα έρθουν οι επισκέπτες να μην ανεβείτε στην υποδοχή αλλά να καθίσετε στην καθημερινή”. Με τις λέξεις “υποδοχή” και “καθημερινή” εννοούσε “κάμαρες” (κάμαρα υποδοχής επισκεπτών, κάμαρα καθημερινή όπου μέναμε κάθε μέρα, όλη μέρα και ώρα). Τι πιο καθαρή, πιο ωραία διατύπωση - έκφραση στην ελληνική γλώσσα από αυτήν και μάλιστα από απλούς πολίτες;

Μακριά λοιπόν από μημητισμούς και ξενομανίες. Ας αντισταθούμε στην ξενόφερη αυτή συνήθεια, στην εισβολή ξένων λέξεων στις συμβολαιογραφικές πράξεις και στην επικράτηση τέτοιων φαινομένων, που είναι ίσως και ένα από τα αποτελέσματα της παγκοσμιοποίησης των πάντων, με κίνδυνο την ολοκληρωτική, μελλοντικά, εξαφάνιση της γλώσσας μας. Αν εξαφανιστεί η γλώσσα μας (ένα από τα βαθύτερα στοιχεία του έθνους) χανόμαστε δυστυχώς και ως έθνος. (Εδώ να προσθέσω ότι ο

όρος “παγκοσμιοποίηση” είναι λανθασμένος, διότι η παγκοσμιοποίηση περιλαμβάνει όλον τον κόσμο, το σύμπαν, ουρανό, άστρα, γαλαξίες κ.λπ., ενώ ο σωστός όρος είναι η “οικουμενοποίηση” που περιλαμβάνει δηλαδή όλη την οικουμένη, τη Γη, αυτήν που “κατοικείται”).

Ας κρατήσουμε αμόλυντη, άσπιλη και καθαρή την γλώσσα μας, ας αντισταθούμε στην εισβολή και αναγραφή στις συμβολαιογραφικές πράξεις ξένων λέξεων, ας αγωνιστούμε για την αγνότητα και καθαρότητα της ελληνικής γλώσσας και ας παραμείνουν τα συμβόλαια και γενικά οι συμβολαιογραφικές πράξεις προπύργια της αγνότητας αυτής της ωραίας και πλουσιότατης σε λέξεις και νοήματα γλώσσας μας.

Έτσι οι μεταγενέστεροι συνάδελφοι θα χαίρονται και θα επαίρονται για αυτήν μας τη στάση και αντίσταση στην εισβολή ξένων λέξεων στις συμβολαιογραφικές πράξεις και στη διατήρηση της αγνότητας και καθαρότητας της ωραίας ελληνικής γλώσσας μας.

Ας τολμήσω εδώ να διατυπώσω και μερικές σκέψεις μου σχετικά με τη σύνταξη - διατύπωση των συμβολαίων, με αφορμή την ανάγνωση, τελευταίως συμβολαίων και μάλιστα (προς τιμήν τους) νέων συναδέλφων, που ήταν γραμμένα σε γλώσσα απλή, στρωτή και κατανοητή και από απλό πολίτη, που δείχνουν τον εκ μέρους τους άριστο χειρισμό της ελληνικής γλώσσας. Ενώ υπάρχουν και άλλα συμβόλαια με αοριστές στην περιγραφή ακινήτων: “συνορεύει γύρω γύρω”, αντί ανατολικά, δυτικά κ.λπ.

Έχω τη γνώμη πως το κάθε συμβόλαιο, εκτός από τα βασικά του στοιχεία (ημερομηνίες, ονοματεπώνυμα κ.τ.λ. στην αρχή και αναφορά στους διαφόρους νόμους και διατάξεις στο τέλος του δεν πρέπει να είναι στερεότυπο, τυποποιημένο, αλλά να έχει τη δική του μορφή, τη δική του, αν επιτρέπεται η έκφραση “φυσιογνωμία”.

Όλα τα συμβόλαια (πωλητήρια, γονικές παροχές κ.λπ.) δεν μπορούν, τουλάχιστον στον κυρίως κορμό τους (περιγραφή ακινήτου, τίτλος κτήσης του, συμφωνία καταβο-

λής τιμήματος, δεσμεύσεις για βάρη, αιρέσεις, συστάσεις οριζόντιας ιδιοκτησίας ή αναφορά σε προηγούμενη σύσταση οριζόντιας ιδιοκτησίας κ.λπ.) να έχουν την αυτή διατύπωση, το αυτό περιεχόμενο.

Βεβαίως μας διευκολύνει να πάρουμε το έντυπο από αντίστοιχο συμβόλαιο και να το συμπληρώσουμε, αλλά αυτό καταντάει σκέτη αντιγραφή, ρουτίνα. Σταματάμε να κάνουμε επιστημονική εργασία και τα συμβόλαια θα γράφονται πια αποκλειστικά από τις γραφματείς μας, οι οποίες θα μας υποκαταστήσουν όπως στα φαρμακεία οι φαρμακούπαλληλοι.

Ας κρατήσουμε την εργασία μας, τα γραφεία μας, σε επιστημονικό επίπεδο, για να μη φτάσουμε στο σημείο να ακούσουμε από τις γραφματείς μας να λένε: “τι ξέρει ο.... (συμβολαιογράφος) από συμβόλαια, αφού εμείς τα γράφουμε”.

Ας μην ξεχνάμε πως δεν είμαστε μόνον επαγγελματίες, είμαστε πρώτα επιστήμονες και ασκούμε λειτούργημα και οι συναλλασσόμενοι μας εμπιστεύονται τις περιουσίες τους.

Επίσης δεν μπορούμε να απλοποιήσουμε, να συντημήσουμε, να συρρικνώσουμε τα συμβόλαια περικόπτοντας από αυτά βασικούς όρους και αρχές που έχουν θεσπιστεί από θεσμικά νομοθετήματα και θεμελιώδεις νόμους, όπως ο Αστικός Κώδικας, ο Οργανισμός των Δικαστηρίων, ο Κώδικας Συμβολαιογράφων κ.τ.λ. πριν να απλοποιηθούν οι θεμελιώδεις αυτοί νόμοι από την πολιτεία.

Δεν θα πρέπει να φτάσουμε στο σημείο να συμπληρώνουμε έντυπα συμβολαίων όπως τα μισθωτήρια που πωλούν στα περίπτερα.

Όλα αυτά τα είπα με τη σκέψη ότι τα συμβόλαια πρέπει να είναι καλογραμμένα και άφογα όχι μόνο στο νομικό τους μέρος, που είναι και το σπουδαιότερο, αλλά και στη φρασεολογία, στη διατύπωση τους, στο συντακτικό και στην “αρχιτεκτονική” τους μορφή, στη σύνδεση των επιμέρους τμημάτων τους.

Συνέχεια στη σελίδα 39

Ινστιτούτο

Διεθνούς Δημοσίου Δικαίου και Σ.Σ.Ε.Θ.

Πραγματοποιήθηκαν και φέτος με μεγάλη επιτυχία, ενεργό ενδιαφέρον και συμμετοχή από 50 χώρες, τα μαθήματα της 31ης περιόδου του Ινστιτούτου Διεθνούς Δημοσίου Δικαίου και Διεθνών σχέσεων Θεσσαλονίκης. Το γενικό θέμα των φετινών μαθημάτων ήταν: «Η ευθύνη του κράτους και το άτομο».

Στα μαθήματα συμμετείχαν οπουδαστές από 50 χώρες και πραγματοποιήθηκαν οι εξής διαλέξεις: Διάλεξη με θέμα «Θέματα ευθύνης του κράτους σύμφωνα με το Διεθνές Σύμφωνο Αστικών και πολιτικών Δικαιωμάτων» από τον Φιλανδό καθηγητή Συνταγματικού Δικαίου κ. Μάρτιν Σάιντιν, διάλεξη με θέμα «Η ευθύνη του κράτους και το άτομο: αντινομίες στο διεθνές και στο εσωτερικό δίκαιο» από τον Καναδό ομ. Καθηγητή Διεθνούς Δικαίου Έντουαρντ Μακγουΐνεϊ, διάλεξη με θέμα «Το ειδικό καθεστώς της αποζημίωσης όπως προβλέπεται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων» από τον Γάλλο καθηγητή Διεθνούς Δικαίου Πωλ Ταβερνίε και διάλεξη με θέμα «Η διεθνής ευθύνη των κρατών: θετικά και αρνητικά σημεία του σχεδίου της Επιτροπής Διεθνούς Δικαίου» από τον Έλληνα καθηγητή Διεθνούς Δικαίου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο κ. Κωνσταντίνο Οικονομίδην.

Κατά την τελετή έναρξης των μαθημάτων που πραγματοποιήθηκε στις 1-9-2003, στην αίθουσα Δημίτριος Κωνσταντόπουλος της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. απέθυναν χαιρετημένο, η Διευθύντρια του Ινστιτούτου κ. Κούφα, η αντιπρύτανη του Α.Π.Θ. κ. Καμπίτογλου, ο κοσμήτορας της Ν.Ο.Π.Ε. κ. Ιντζεσίλογλου, ο πρόεδρος του δ.σ. του ινστιτούτου και πρόεδρος του Ν.Σ.Κ. κ. Νέγρης, ο πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης κ. Παπαδόπουλος και ο πρόεδρος του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης κ. Ευάγγελος Σαρρής, ο οποίος μεταξύ άλλων τόνισε:

«.....το εφετινό θέμα «Η Ευθύνη του Κράτους και το Άτομο» παρουσιάζει ξεχωριστό ενδιαφέρον, όχι μόνο για τους ειδικούς στο διεθνές δίκαιο, αλλά και για όλους του νομικούς, καθώς και για όλους του συνιδητοποιημένους πολίτες αυτού του κόσμου.

Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης που ζούμε, οι παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου που καταγράφονται σε οποιοδήποτε σημείο του πλανήτη δεν αφήνουν ανεπτρέαστο κανέναν από όσους ενδιαφέρονται και αγωνιούν για την ευημερία αυτού του κόσμου, ιδίως εμάς του νομικούς.

Μια εποχή που ο λαθαρωμένος γίγαντας προσπαθώντας να επουλώ-

σει τα τραύματά του και να ανακτήσει το γόντρό του, χτυπά εδώ κι' εκεί. «Στα τυφλά» θα μπορούσε κάποιος να πει.

Μια εποχή που μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001, τίποτε δεν είναι όπως πριν.

Άσχετα όμως μ' αυτά, γενικά η παρατηρούμενη υποχώρηση παγκοσμίως της εφαρμογής του δικαίου και η διαρκώς αυξανόμενη τάση για την επικράτηση της πολιτικής δύναμης, οδηγεί στην αναπότρεπτη ανάγκη ενεργοποίησης των κρατών αλλά και των πολιτών ατομικά και συλλογικά, ώστε να αντιδράσουν στην αλλοτρίωση και την αυθαιρεσία.

Οι συνέπειες τέτοιων παραβιάσεων, οι υφιστάμενοι μπχανισμοί επανόρθωσης, αλλά και ο ρόλος που διαδραματίζουν τα άτομα σε αυτές, ως θύτες και θύματα, θα αποτελέσουν ορισμένα από τα ιδιαίτερα ενδιαφέροντα και επίκαιρα θέματα που θα εξεταστούν τις προσεχείς τρεις εβδομάδες στα πλαίσια των μαθημάτων του Ινστιτούτου.

Ο Συμβολαιογραφικός Σύλλογος Εφετείου Θεσσαλονίκης αναμένει με ενδιαφέρον τα πορίσματα των εργασιών των μαθημάτων, εύχεται την απρόσκοπη και επιτυχή διεξαγωγή τουών και την ευχάριστη διαμονή στην πόλη μας των εκλεκτών προσκεκλημένων που λαμβάνουν μέρος σ' αυτά.»

Ο Συμβολαιογραφικός σύλλογος Εφετείου Θεσσαλονίκης ποτεύοντας στον θεομό του Ινστιτούτου και στη συνεχή παρουσία του στη Διεθνή επιστημονική πρωτοπορία, ενισχύει το έργο του προσφέροντας κάθε χρόνο μία υποτροφία για έναν οπουδαστή.

Πρώτη δημόσια εμφάνιση της χορωδίας του Σ.Σ.Ε.Θ.

Την πρώτη δημόσια εμφάνιση πραγματοποίησε η χορωδία του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Εφετείου Θεσσαλονίκης κατά τον εορτασμό της πημέρας των Νομικών, στην εκδήλωση του διοργάνωσε ο Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης, στο δικαστικό μέγαρο στις 3-10-2003. Η εμφάνιση ομολογουμένως απέσπασε θερικά σχόλια από το σύνολο των προσκεκλημένων στην εκδήλωση.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΣΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ

Συνέχεια από τη σελίδα 37

Θα πρέπει το συμβόλαιο να είναι, όπως θα λέγανε και οι γυναίκες συνάδελφοι, ένα σωστό κέντημα. Και όπως είναι κέντημα όσο περισσότερο το προσέχει, το δουλεύει, το επεξεργάζεται αυτή που το κεντάει, τόσο πιο όμορφο γίνεται, έτσι και ένα συμβόλαιο όσο περισσότερο το επεξεργαστούμε, τόσο σωστότερο γίνεται και η διασφάλιση των συμβαλλομένων είναι μεγαλύτερη.

Πολλές φορές και οι λεπτομέρειες είναι αυτές που συνθέτουν και ομορφάνουν ο, τιδήποτε αντικείμενο, αλλά και αυτήν την ίδια τη ζωή μας.

Μια και αναφέρθηκα και στις γυναίκες, λέω πως και η πιο ωραία γυναίκα πριν βγει από το σπίτι της ρίχνει μια τελευταία ματιά στον καθρέφτη της μήπως κάτι λείπει ή κάτι δεν είναι σωστό επάνω της, πολύ δε περισσό-

τερο εμείς πρέπει να βλέπουμε τα συμβόλαια μας πριν αυτά πάρουν δημοσιότητα.

Τα συμβόλαια, εκτός του ότι θα καταστραφούν ύστερα από εκατό χρόνια από το χρόνο της υπογραφής των, δεν μένουν κλεισμένα στο αρχείο μας. Κυκλοφορούν στα υποθηκοφυλακεία, στις εφορίες, στα δικαστήρια, στα δικηγορικά γραφεία. Τα διαβάζουν δικαστές, δικηγόροι, συμβαλλόμενοι και πολλοί άλλοι.

Επομένως περνούν από μια κριτική, από έναν έλεγχο και “βαθμολογούνται”.

Όλα αυτά μπορούμε να τα πετύχουμε αν δεν αντιγράψουμε από τον τυφλοσύρτη που κατά καιρούς μας σερβίρουν ή και από παλαιότερα συμβόλαια.

Μπορεί τώρα κάποιος συνάδελφος, ειδικά από τους νεότερους να πει: “τι θα γίνει με την τεχνολογία”;

Προσωπικά είμαι υπέρμαχος της τεχνολο-

γίας και της τεχνικής εξέλιξης.

Η τεχνολογία θα μας βοηθήσει να ταξινομήσουμε τα συμβόλαια μας, τα ευρετήριά μας, να εξυπηρετήσουμε πιο εύκολα και πιο γρήγορα τους συμβαλλόμενους. Θα βοηθήσει ώστε να μην υπάρχουν μουτζούρες, διαγραφές, παραπομπές κ.τ.λ. που πολλές φορές δεν μπορούν να διαβαστούν, όταν ο συμβολαιογράφος είναι κακογράφος.

Θα βοηθήσει στην καλύτερη εμφάνιση των συμβολαίων, θα είναι πιο ευανάγνωστα και γενικά θα βοηθήσει σε πολλά άλλα θέματα. Θα λιγοστέψει το χρόνο απασχόλησης και θα μειώσει την κούρασή μας.

Αλλά δεν μπορεί μόνη της η τεχνολογία να ανατρέψει τους θεμελιώδεις νόμους και την παράδοση.

Πρέπει να συνδυάζονται και τα δύο για να δημιουργηθεί κάτι καινούριο, αλλά σωστότερο και καλύτερο.

δώ και χρόνια δε χρειάζεται πια ξυπνητήρι για το πρωινό της ξύπνημα. Είναι η συνήθεια του πρωινού ξυπνήματος των 18 χρόνων (τόσα μετράει τα χρόνια που μπήκε στην παραγωγή), είναι το καθημερινό επίμονο χτύπημα της καμπάνας της διπλανής εκκλησίας, είναι η έννοια να ξυπνήσει τα παιδιά για το σχολείο, είναι το άγχος να πάει πρωί στο γραφείο, για να μπορέσει να κάνει καμιά δουλειά, πριν αρχίσει να χτυπά δαιμονισμένα το

ΜΙΑ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΗ ΜΕΡΑ

τηλέφωνο... 6.20'.... 6.25'.... 6.40'.... το πολύ είναι το καθημερινό της ξύπνημα 'Έτσι και σήμερα. Οι δείκτες του ρολογιού, στο διπλανό κομοδίνο, αμειλικτα ορεξάτοι συνεχίζουν την κυκλική τους ρουτίνα. ....6.30'. Πετάγεται μέσα από το σκοτεινό λήθαργο της νύχτας και αμέσως συνειδητοποιεί ότι είναι ημέρα της εβδομάδας Τρίτη, του μήνα Νοέμβριου, του ... Προσπαθεί να κλέψει λίγο χουζούρι ακόμα κάτω από τη ζεστασιά του χειμωνιάτικου πια σκεπάσματος, οι διαπεραστικές ακτίνες όμως του ήλιου μέσα από τις γριλιές της παλιάς πατζουρόπορτας πέφτουν ακριβώς πάνω στο πρόσωπό της και της επιτάσσουν να στηκωθεί. 6.55' Σηκώνεται. Οι καθημερινοί πόνοι στην πλάτη έχουν γίνει πια πιστοί της σύντροφοι. Είναι από την καθιστική ζωή, από την κακή στάση στο κάθισμα του γραφείου, από το γράψιμο στο κομπιούτερ, είπε ο γιατρός -, χρειάζεται γυμναστική. 'Ο, τι δεν αγάπησε ποτέ στη ζωή της είναι η γυμναστική. 'Οσο περνάνε όμως τα χρόνια, σε κάθε ανατριχιαστικό ήχο πιασίματος που βγαίνει από τα κόκκαλά της, νιώθει την επιτακτική ανάγκη να αρχίσει κάποτε το γυμναστήριο που αναβάλλει εδώ και μήνες, εδώ και χρόνια. Τα βήματά της είναι μηχανικά, προκαθορισμένα. Πρώτα στα δωμάτια των παιδιών, -καλημέρα κοριτσάκια, στηκωθείτε, και μετά στην κουζίνα για τον πρωινό σκέτο ελληνικό. Μετά θα ετοιμάσει το γάλα των παιδιών, τον τελευταίο χρόνο ούτε που το αγγίζουν,- γιατί επιμένει να το ετοιμάζει ούτε η ίδια ξέρει- θα πιει τον καφέ βλέποντας τα πρώτα νέα στην τηλεόραση. Στις 8.00' τα κορίτσια θα φύγουν και τότε ετοιμάζεται για τη δουλειά. Μια σύντομη περιποίηση στο πρόσωπο- της το επέβαλαν τον τελευταίο καιρό τα σημάδια του χρόνου, οι ρυτίδες, σοβαρό ντύσιμο, κάποιο ευτελές κόσμημα και το ίδιο δρομολόγιο...

Η διαδρομή από το σπίτι στο γραφείο θα μπορούσε να είναι ενδιαφέρουσα και απολαυστική. Θα μπορούσε να περπατάει δίπλα στη θάλασσα και να απολαμβάνει τα πρωινά, όπως οι ταξιδιώτες την πρώτη μέρα της επισκεψής τους στη νέα πόλη. Κι όμως εκείνη πολύ σπάνια διάλεγε αυτή τη διαδρομή. Τα βήματα σχεδόν μηχανικά περνούσαν τα βρώμικα στενά της Π. Κορομηλά ή της Μοργκεντάου. Οι βιτρίνες των καταστημάτων σπάνια τραβούσαν την προσοχή της. Η διαδρομή προς το γραφείο δεν έπρεπε να πάει χαμένη. Έπρεπε να προγραμματίσει τις εκκρεμότητες της μέρας. Ούτε η παραλία της Θεσσαλονίκης, που τόσους σκηνοθέτες και ποιητές έχει εμπνεύσει, ούτε οι ακριβές βιτρίνες της ESCADA και

του LOUIS VUITTON τη βγάζουν από την καθημερινότητα. Τη χρυσή καθημερινότητα. Αυτή που έχει μάθει να επιζητάει διακαώς.

Η κοπέλα του γραφείου θα έπρεπε ήδη να ήταν στην Εφορία για τις δηλώσεις του Τ... Εκείνη μόλις έφθανε, θα έλεγχε το πληρεξούσιο που θα υπέγραφε στις 10.00' και μετά το συμβόλαιο στις 12.00'. Πώληση αγροτεμαχίου Δεν έχει καμιά δυσκολία. Όλα είναι έτοιμα, συμφωνημένα. Μια τυπική αγοραπωλησία, τρεις μήνες έχει αυτή η ιστορία. Χίλια τηλέφωνα, χίλιες επισκέψεις, να τελειώσει να ησυχάσει. Να πληρωθεί κιόλας, τί να ειστράξει δηλαδή.... Αντικειμενικός προσδιορισμός 580 ευρώ. Ψίχουλα, ίσα - ίσα για να πληρώσει την μηνιαία δόση του φροντιστηρίου της κόρης της. Κι αύριο τα ένσημα του I.K.A., δε βλέπει να υπογράφεται σύντομα κάποιο συμβόλαιο, θα βγάλει απ' την Τράπεζα...

Ξεκλείδωσε την πόρτα του γραφείου, άνοιξε τις περοσίδες, πάτησε το κουμπί του κομπιούτερ και παρήγγειλε το δεύτερο σκέτο ελληνικό. Το βλέμμα της έπεισε αυτοστιγμένη στη μουντή απέραντη θάλασσα που έβλεπε απ' το παράθυρο. Δεν υπήρχε άνθρωπος που έμπαινε στο γραφείο, που να μη σοχολάσει την ωραία θέα. Στην ίδια δεν έκανε εντύπωση. Ισως γιατί την είχε πάντα. Ισως γιατί στο μιαλό της είχε πάντα κάτι απ' το γραφείο. Ένα δικαιολογητικό που λείπει, μια υπόθεση που δεν μπορεί να διεκπεραιώσει εύκολα, ένα καλό συμβόλαιο που δε γίνεται για να καλύψει, καμιά τρύπα με την αμοιβή της. Η θέα της θάλασσας θα της έδινε λύσεις αν ήταν ζωγράφος ή ποιήτρια, όχι συμβολαιογράφος. Χτύπησε το πρώτο τηλέφωνο. Ο δικηγόρος Μ.... αν έφερε τα δικαιολογητικά ο πωλητής Α. Το πληρεξούσιο ήταν εντάξει. Δίνει εντολή για εκτύπωση.. Τώρα το συμβόλαιο. Ε, όχι... απλό συμβόλαιο, αφού είπε στην κο-

πέλα να χρησιμοποιήσει το υπόδειγμα του Κ.,, ε, όχι να διορθώνει και ορθογραφικά λάθη, ε, όχι μια ζωή τα ίδια, φύγε κακό από τα μάτια μου. Ε, όχι..... ήρθε το τελειωτικό χτύπημα, έληξε η φορολογική ενημερότητα χθες.. τώρα... αυτός που είχε πρόβλημα να τη βγάλει; Η επαγγελματική της συνέπεια δεν την άφηνε να ησυχάσει. Ποιος τους άκουγε τώρα! 'Εκαναν τόσο καιρό να συγκεντρωθούν..... 'Έτρεξε στο fax. Ζήτησε να εκδώσει ή ίδια ενημερότητα μέσω της πιστοποίησης. Ο παραπάνω φορολογούμενος πρέπει να απευθυνθεί στη Δ.Ο.Υ..... Πήγε ήδη 12.00'. Οι δύο από τους τέσσερις είναι ήδη εδώ. Προχωρά με αποφασιστικά βήματα προς το παράθυρο και καρφώνει το βλέμμα στη θάλασσα. Τα ίδια παλιά κατασχεμένα καράβια, κολλημένα στο λιμάνι με τα σημάδια της φθοράς σημαδεμένα στα σκαριά τους.. SPILIADA, LAVERNA, κάποτε θ' αρμένιζαν κυρίαρχα τους ωκεανούς μεταφέροντας βαριά ή ποιος ξέρει ίσως και ύποπτα φορτία στις χώρες της Λατινικής Αμερικής. Πιο πέρα τρία μεγάλα εμπορικά αγκυροβολημένα στο βάθος,- μόλις που ξεχωρίζουν οι αχνές γραμμές του σχήματός τους στο ένωμά τους με τις θαυμάτες πινελιές της ομίχλης που γίνεται ένα με τη γραμμή του ορίζοντα.- 'Ένα μικρό σκάφος του λιμενικού διασχίζει αργά και βαριεστημένα κάθετα τη θάλασσα, δείχνει να μην έχει προορισμό και κατάληξη. Το τοπίο μελαγχολικό, δε δίνει ελπίδα για αισιοδοξία. Η θάλασσα όπως πάντα βρώ-

μικη με το φράκτη να μαζεύει τα σκουπίδια στην άκρη και κανα δυό συνταξιούχους να χαζεύουν το άπειρο.... «Καλημέρα...» ήρθαν και οι υπόλοιποι. Είναι όλοι χαμογελαστοί.... Περιμένουν εκείνη... «Επιτέλους», λέει ο ένας... «Μετά από τόσο καιρό... Μα γιατί αργήσαμε τόσο;» ... Δύο νεαροί ιστιοπλόσιοι κάνουν προπόνηση με τα σκάφη τους, κι ο μικροπωλητής απλώνει με περισσή επιμέλεια τα δολώματα στην παραλία. Κάθεται στο γραφείο της... Χαμογέλα... λέει ένα τυπικό αστείο που προκαλεί αναγκαστικά συγκαταβατικά χαμόγελα των «συμβαλλομένων». «Διαβάζω», λέει.. «Πώληση ακινήτου με τίμημα....» Πώς να πει για την ενημερότητα που δεν πρόσεξε ότι έληξε... «Στη Θεσσαλονίκη σήμερα στις...» Αύριο πρέπει να πληρώσει να πληρώσει τα ένστημα του Ι.Κ.Α.... «αφενός του.... που θα καλείται στο εξής για λόγους συντομίας πωλητής...», όχι είναι απλό....τόσο καιρό περίμεναν με άλλη μια μέρα δεν έγινε τίποτα... να βγάλει άλλη ενημερότητα...γιατί να τη βασανίζει η ιδέα της πειθαρχικής ευθύνης που θα έχει... «Ο αφενός συμβαλλόμενος δήλωσε ότι...». 'Ενα πουλί πέταξε σύρριζα με το παράθυρο χτυπώντας τη φτερούγα του στο βρώμικο τζάμι, έτσι που απέσπασε την προσοχή όλων. Η θάλασσα άρχισε να χρυσίζει μουντά, καθώς οι αχτίνες του ήλιου δειλά και επιψελώς διαπερνούσαν τώρα τα υπόλευκα σύννεφα. 'Ηταν μια μέρα σαν τις άλλες. Μια συνηθισμένη μέρα.

Αιμέτροτες φράσεις εμπλουτίζουν την ελληνική γλώσσα και τη χρωματίζουν με μοναδική αισθητική. Φράσεις που αποδίδουν εντελώς συγκεκριμένη έννοια και σημασία. Λίγο ή πολύ, κατ' ακριβολογία ή κατά προσέγγιση, πις αντιλαμβανόμαστε.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει να ανακαλύψουμε την ιστορία τους, την προέλευσή τους και την επιμολογία τους. Από το μεγάλο πλήθος, ο γλωσσαριόντωρ επέλεξε τις ακόλουθες:

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ

ΠΡΑΣΙΝΑ ΆΛΟΓΑ. Ψέματα, υπερβολές, τερατολογίες. Συνώνυμα: Παραμύθια, παραμύθια της Χαλιφάς. Προφανής προέλευση από το γεγονός ότι σε κανένα σημείο του πλανήτη δε γεννήθηκε ποτέ πράσινο άλογο. Πιθανότερη προέλευση από την αρχαία: Πράσσειν (απ. Πράτειν) άλογα = προβαίνω σε ενέργειες παράλογες.

ΑΚΡΟΝ ΑΛΤΟΝ. Το πιο ακραίο σημείο, το υπέρτατο όριο. Καφιά σχέση με το α στερπτικό + ους, δηλαδή μ' αυτόν που δεν έχει ώτα, το οποίο χρησιμοποιείται κυρίως για αγγεία και σημαίνει αυτά που δεν έχουν χερούλια. Το αρχαίο ουσιαστικό άωτον και άωτος σημαίνει τον αθέρα, δηλαδή το άγανο του σταχνού, ο οποίος μεταφορικά - όπως και στις μέρες μας- χρησιμοποιείται για τον ανθό, την αφρόκρεμα, για ότι καλύτερο υπάρχει. Η επιμολόγηση πιθανολογείται από το αρχ.άπη (= πνέω, φυσάω), του οποίου ομορρίζο είναι το “άπρ”. **ΠΙΥΕ-ΛΑΞ** (επίρρημα). Με γροθίες και κλωτσίες. Από τα αρχ. πυξ, εξ ου πυγμά (=γροθία) και λαξ, εξ ου λακτίζω (= κτυπώ με τη πτέρνα, κλωτσώ)

ΦΥΡΑΗΝ-ΜΙΓΔΗΝ (επίρρημα). Ανακατωμένα, χωρίς καμία τάξη. Από τα αρχ. Φύρω = αναμειγνύω κάπι ξηρό με κάπι υγρό και πο συγκεκριμένα ζυμώνω (εξ ου φύραμα=ζυμάρι) και άρα φύρδην = μεμειγμένα, ανάμεικτα, εν συγχύσει και Μείγνυμι (μίγνυμι) = ανακατεύω (εξ ου μεικτός ή μικτός) και άρα μίγδην (και μίγδα) = ανάμεικτα

ΑΠΟΦΩΛΙΟΝ ΤΕΡΑΣ. Αποκρουστικό και άχροντο τέρας. Επί εγκληματία αυτός που έχει διαπράξει ειδεχθή και αποτρόπαια εγκλήματα. Το αρχ. αποφώλιος σημαίνει τον μάταιο, άχροντο, άκαρπο αλλά είναι αβέβαιης επιμολογίας. Πιθανολογούνται: α) από + φωλεός (= κατοικία ζώου, φωλιά), β) από + οφέλος = ανώφελος, γ) από το ρήμα απαφίσκω (δεν απαντά αφίσκω) = απατώ. Η φράση “αποφώλιον τρέφος” (κι όχι τέρας) παραδίδεται από τον Ευριπίδην (Αποστ. 996) ως χαρακτηρισμός του Μινώταυρου: “ξύμπικτον είδος καποφώλιον τρέφος”

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΘΟΜΙΛΟΥΜΕΝΗ

ΣΩΝΕΙ ΚΑΙ ΚΑΛΑ. Με το ζόρι, με την άσκηση υπερβολικής πίεσης και επιρονής. Από το ρήμα σώνω (κι όχι σώζω, εξ ου ωός) που σημαίνει είμαι αρκετός, καλύπτω επαρκώς τις ανάγκες.

ΦΙΡΙ-ΦΙΡΙ. Επίρονα, σκόπιμα (συνώνυμο του σώνει και καλά). Από την τουρκική φράση firil-firil (=κυκλικά, γύρω - γύρω)

“Πράσσειν Άλογα”

κι άλλες παροιμιώδεις φράσεις

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΟΛΟΓΙΑ ΖΑΤΡΙΚΙΟΥ(ΣΚΑΚΙΟΥ)

ΣΑΧ: Η απειλή του βασιλιά από αντίπαλο πόνι. Από το περσικό sah (=βασιλιάς, ο Σάχις της Περσίας).

PEN. Το πόνι “βασιλισσά”, συνήθως η απειλή της βασίλισσας από αντίπαλο πόνι. Από το γαλλικό reine (=βασίλισσα), που προέρχεται από το λατινικό regina.

POYA. Το πόνι “βασιλιάς”, συνήθως η απειλή του βασιλιά (ρουά - ματ). Από το γαλλικό roi (=βασιλιάς), που προέρχεται από το παλαιότερο γαλλικό rei, το οποίο προέρχεται από το λατινικό rex.

MAT. Δηλώνει ήπτα του αντιπάλου, επειδή ο απειλούμενος βασιλιάς του δεν μπορεί να κάνει καμία κίνηση (λέγεται και ρουά-ματ). Από τη μεσαιωνική γαλλική φράση “eschec mat” (ο βασιλιάς είναι νεκρός), που προέρχεται από την αραβική “sah mat”, που μας οδηγεί και πάλι στο περσικό “sah”.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟ ΜΕΝ ΠΝΕΥΜΑ ΠΡΟΘΥΜΟΝ, Η ΔΕ ΣΑΡΞ ΑΣΘΕΝΗΣ

(ΚΔ Ματθ. κοτ' 41). Τη φράση αυτή απούθυνε ο Ιησούς στον Πέτρο, στους πρόποδες του όρους των Ελαίων, στη Γεθσαμανή, για το γεγονός ότι την ώρα που Αυτός προσευχόταν, οι μαθητές Του κοιμίθηκαν.

ΜΗ ΓΝΩΤΩ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΣΟΥ ΤΙ ΠΟΙΕΙ Η ΔΕΞΙΑ ΣΟΥ.

(ΚΔ Ματθ.στ' 3'). Συνήθως χρησιμοποιείται στο τρίτο πρόσωπο “δεν ξέρει η αριστερά του τι ποιεί η δεξιά του” και έχει τη σημασία του “δεν ξέρει τι του γίνεται”. Πρόκειται για καταχρηστική σημασία μιας οδηγίας του Ιησού, κατά την επί του Όρους ομιλία, με την οποία συμβούλευε να μη επιδεικνύουν οι ελεύθεροι τις πράξεις ελεημοσύνης τους αλλά να τις πράπτουν “εν κρυπτώ”

ΕΞ ΕΥΩΝΥΜΩΝ. Από αριστερά. Γιατί, όμως, τόσος ευφημισμός για την αντίθετη της δεξιάς πλευράς; (Ευώνυμος: ευ+όνομα=αυτός που έχει καλό όνομα, το “αριστερός” προέρχεται από το άριστος). Η απάντηση είναι: από λόγους δεισιδαιμονίας των αρχαίων προγόνων μας! Είναι γνωστό το πόσο σημαντική στη ζωή τους ήταν η οιωνοσκοπία, έτοι οι όροι αυτοί συνδέθηκαν σημασιολογικά μαζί της. Ο οιωνοσκόπος έβλεπε πάντα προς βορρά, επομένως είχε το δεξιό του χέρι προς την ανατολή (δεξιός (αρχ) = επιδέξιος, ικανός, ευοίωνος, ευφυής κλπ) και το αριστερό του, ή το σκαιό του, προς τη δύση (σκαιός (αρχ) = αριστερός, δυσμικός και αργύτερα αποχής, απαίσιος, επιθλαβής, τραχύς, αγενής, έννοιες που διατηρεί η λέξη μέχρι της μέρες μας, έχοντας απολέσει την αρχική της σημασία). Ευνότο, κατόπιν των παραπάνω, είναι ότι τα προμηνύοντα κακό πιπάνα πετούσαν από τα αριστερά. Με τον τρόπο αυτό, λοιπόν, με τον ευφημισμό, ήλπιζαν ότι μπορούσαν να αποτρέψουν το κακό.

Από τη Συμβολαιογράφο Ιερισσού κ. Βιργίνια Χασάπη, λάθανη και δημοσιεύουμε αντίγραφο «Χρυσόβουλλου»*, με το οποίο ο αυτοκράτωρ Ανδρόνικος καθορίζει τα κτήματα της Μονής Ξηροποτάμου. Το παρόν Χρυσόβουλο αποτελεί τίτλο κτίσεως των περιουσιακών στοιχείων της παραπάνω Μονής.

Ανδρόνικος εν Χριστώ τῷ Θεῷ πιστός Βασιλεύς καὶ Αυτοκράτωρ Ρωμαίων

Tων όσα τη του κρείτονος μερίδι ή παρ' ιστινοσούν θεοφιλούς διαθέσεως καθάπαξ αφοσιοθέντων τε και αναθέντων, αδιάσπαστά τε και ἀσύλα εσαεί διαιμένει τε και διατηρείσθαι, οι τε εξωτερικοί νόμοι και οι καθημάτις, τῷ ὅντι θείοι τε και σεβάσμοι, διακελεύουσι και διαρρήπν θεοπίζουσι διο και αφορίτοις ποινάς κεφαλική τε πιναρία τους Ιεροσύλους καθυποβάλλεσθαι, παρά παντός αποφανθή κριτηρίου, και μάρτυς ημίν φιετάλευπτος παρά τη θεία γραφή, Αχαρ ουν ο νιός Ζαρά, ο την ψιλήν κεκλιοφάς το ανάθημα. ἐπὶ δὲ οὐκ ολίγοι παρά τοις των ξοάνων θρησκευτικάς, και πονηρών δαμόνων λατρευτάς, ούστινας ου του παρόντος καταλέγειν καιρού. Πάσα γαρ θεοφιλής ψυχή των τοιούτων αισθομένην αποπμάτων, δεδοιπομένην φρίκην συνέχεται, όπι εν τοις τάγμασι των Ναζηραίων, τοις τω κόσμῳ μεν αποταξαμένοις, τον δὲ ελαφρόν του Κυρίου ζυγόν αραιένοις, και δικαιοσύνην πάσαν εκτελείν απαγγελλομένοις, τοιαύτα τινά ενεργείται αδικήματα.

Ταύτα τοι η ευσεβής ημών Βασιλεία βουλοριέντι τα ασεβήματα ταύτα εκ μέσου ποιόσασθαι, τον παρόντα Χρυσόβουλλον εκδίδωσι λόγον, δι ου εξακριβούται μεν προφανός τα τε Κτήματα Μετόχια τε και Τόπα, ἐπὶ δε και περιορισμοί των ορίων της σεβασμίας Μονῆς της ορθοδόξου ημών Βασιλείας, της επικεκλημένης μεν Ξηροποτάμου, πιμωμένης δε εις το ονόμα της του Κυρίου ημών αγίας Σταυρώσεως, διά τον εν αυτῷ πλουτιορίου του τηρίου Ξύλου, και εις ονόμα των εισοδίων της Θεοτόκου, διά το τον χώρον αυτόν Κλήρουν είναι της Αγίας μητρός του Θεού. Και εις ονόμα των καλλινίκων αθλητών αγίων μου Τεσσαράκοντα, διά τον εν αυτῇ τεθησαύρισθαι πάντα τα των μαρτύρων ἄγια λείφανα, παρά της πρώτης Κτητορίσσης αοι-

δίμου Βασιλίσσης Πουλχερίας της παρθένου. Και γαρ διά παλαιγενών χρυσοβούλλων λόγων και προσταγμάτων Βασιλικών, Σιγιλλίων τε και φιλοτιμίσεων πατριαρχικών, και Αρχιερατικών αφιερωμάτων, Κτήματα διάφορα εν διαφόροις Τόποις κέκτηται, εν οις και το περί τη Ιερισσώ Μετόχιον, επ' ονόματι του αγίου ενδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του μυροβλήτου, μετά και ενός Πύργου και ετέρων οικημάτων και των εν αυτοίς παροίκων τε και προσκαθημένων. Έπι εις το χωρίον Γοματίου ἔτερον Μετόχιον, μετά και της εν αυτῷ εκκλησίας των αγίων ενδόξων και πανευφήμων αποστόλων και ων αυτό κέκτηται αμπελοχωραφίων τοπίω. Έπι ἔτρεον εις το χωρίον Κοσλάς, μετά και των εν αυτῷ παροίκων και της περιοχής και νομίσ αυτού. Έπι ἔτερον Μετόχιον εις τόπον Λογγόν καλούμενον, τα δύο δηλονότι ολόκληρα Παλαιοχώρια, του Κοσκινά και του Σάρπη καλούμενα, ων η περιοχή τούτων ἀρχεται εκ της θαλάσσης ἕως της κορυφής του βουνού επικεκλημένης Ζυγός, εκ του Αρμενιστού δηλαδή, και ανέρχεται εις το του Δαμιανού καλούμενον σπίλαιον, κακείθεν εις τον ανωφερή, και τούτου εις τας Θηριονίας, κακείθεν εις τον Ζυγόν, κακτούτου εις την Αρκουδοκέφαλον πέτραν, και εκ ταύτης κατέρχεται εις το χείμαρρον, και τελευτά περί τον αιγαλόν εις τον μέγαν Πλατάνιτον. Έχων εντός των ρηθέντων περιορισμών διάφορα οικήματα, και ένα Πύργον και μίαν Εκκλησίαν της υπεραγίας Θεοτόκου, μετά των εν αυτῷ παροίκων και προσκαθημένων. Έπι ἔτερον μετόχιον εις την Ερμήλειαν, μετά και ενός Πύργου, και μίας Εκκλησίας, και διαφόρους οίκους, τα δε οροθέσια τούτου το κάτωθεν μέρος ἔχει την θάλασσαν, και τα τρία χωρία, το μεν του αγίου Δημητρίου καλούμενον, το δε Βατοπεδίου, και τρίτον Φελόνια, εν οις Μετοχίσιοι ἄλλοι τις τόπου ου ἔχει ου δε βόια ποδός. Προς τούτοις ἔτερον μετόχιον εις τας Σέρρας και μίαν Εκκλησίαν και μίαν Βρύσην, και περί αυτίν Εργαστήρια τρία. Έπι και παρά του περιποθήτου ανεψιού

* Το χρυσόβουλο πάντα αυτοκρατορικό διάταγμα σφραγισμένο με χρυσή σφραγίδα.

ΙΑΡΟΝΙΚΟ ΕΝΧΩ ΣΕΟΠ ΠΣΩ ΒΑΟΙΣ ΚΙΤΟΚΕ ΡΑΜΩ

αὐδρούκος ἀνθεψθέω, πιντο
στρατού, καὶ αὐτούς τετράς εἰσελθεῖσι.
Δούκες, οἵτινες πολεμήσουσι, ὁ πολεμοχός

της Βασιλείας του μακαρίτου Δεσπότου Κομνηνού Κυρού Ιωάννου του Παλαιολόγου προσκυρωθέντα τη τοιαύτη Σεβασμία Μονή της Βασιλείας μου οσπάτια, εντός της θεοσώστου πόλεως Θεοσαλονίκης. Τας δε δύο Εκκλησίας, της Υπεραγίας ημών Θεού δηλαδή και του Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἀπέραντης περιπολίας μεν από την Μουζάλων εκείνου, απεκατεστάθησαν δε παρά την Μοναχών εις Μετόχια της ρηθείσας Σεβασμίας Μονής. Έπι έτερον Μετόχιον εις τα Σιδηροκάστρα μετά και τριάκοντα Εργαστήρια, και δύο καθιομάτων, και δύο Σταυροπηγιακών Εκκλησιών, την μεν της Υπεραγίας Θεοτόου την δε την εν αγίοι πατρός ημών θαυματουργού Νικολάου, ἀπίνα πάντα ευλαβώς αφιερώθησαν τη ρηθείσα Σεβασμία Μονή της Βασιλείας μου παρά της μακαρίτοδος Αννης Κομνηνής, της μετονομασθείσας Αγάθης Μοναχής, εις μνημόσυνον αιώνιον αυτής. Έπι δε και εις την Νίσσον Θάσον εις το χωρίον Θεολόγος καλούμενον εις Μετόχιον μεθ' ενός ολοκλήρου Ελεώνος. Έπι και εις την Νίσσον Νάξον εις Μονήδριον των αγίων Μεγαλομαρτύρων ενδόξων μου Τεσσαράκοντα μετά αρπελώνων και αγρών ωσεί μοδίων επτακοσίων, και συν αυτοίς εν κάθισμα, και μίαν Εκκλησίαν παρά την θάλασσαν του εν αγίοις ημών πατρός Νικολάου του θαυματουργού, εν τη ρηθείσῃ Νήσῳ προς τούτοις κέκπται διαφόρους υδρομύλωνας ολοκαιρινούς εις διαφόρους τόπους, κατά τον Οθροχόν δύο, εις το Χοντογρίκον ἔνα, εις το του Συμεών δύο εις την Κοολάν το αγρίδιον ἔνα εις τα Χουδονά ἔνα, εις τον Βολθόν ἔνα, εις το του Λαγγαδά, τρεις, εις την Δεβελεκίαν Μυλωνικά εργαστήρια τρία, εις τον ἄγιον Νικόλαον το Χωρίον δύο Μύλωνας, εις την Κασσάνδραν Μετόχιον εν μετά Μύλωνας και γης ωσεί μοδίων πεντακοσίων και ταύτα μεν εν συνόψει. Εις φανέρωσιν αλπιθείας ούτω κατεστρώθησαν. Εν γαρ τοις προεκδοθείσι, δυσί Χυσούσουλλοις λόγοις τα πλείω τούτων διώρισται τε, και προδήλως ωροθέπται. Επεί δε αύτη η Σεβασμία Μονή της Βασιλείας μου, αρχαιοτάτη και πρεσβυγενής των εν Αθώ Μοναστηρίων καθέστηκεν, ακολούθως και τα ορθόσια αυτής, περά του μετρίου εξετέίνοντο και γαρ συνορίται υπέρχον ί τε οεβασμία Μονή της Βασιλείας μου και η Σεβασία Μονή της Μεγίστης Λαύρας, περίπου τα της Αγίας Άννης όρια. Το γαρ του αγίου Παύλου του Ξηροποταμού Μονήδριον, του εκ της ημιπέρας μονής τουπίκλην λαχόντος σκήπτην ποτέ του ρηθέντος αγίου Παύλου του Ξηροποταμινού, καθά και η αγία Άννα σκήπτην και αύτη του αγίου Αθανασίου του Αθωνίτου. Χρόνου δε πολλού περιπενύκτος, ο της Σερβίας Κράλης την σημεριάτην του αγίου Παύλου εις το ορώμενον Μοναστήριον μετεσκεύασε. (σέβεται γαρ τούτο το έθνος του ἄγιον διά τον Χριστιανισμόν ὃν παρ' αυτού εδιδάχθη) ώσπερ και την του Σίμωνος Πέτραν

καλουμένην προ βραχέως καιρού το των σέρβων ἔθνος συνεστόσατο. Και διά τούτο τα μεν ἐκπαλαι διεξοδικά όρια της ρηθείσας Σεβασμίας Μονής της Βασιλείας μου συνεστάλθη και εομικρύνθη, τα δε των νεοδημίτων μοναστηρίων σύνορα εξετάνθητε και εμεγαλύνθη. Και γαρ εις τα αυτής τόπα πολλαὶ Μοναὶ ανεκτίσθησαν. Τίνα δε μη και αύθις υπό των τυχόντων παραχαράπονται όρια αιώνια, α ἔθεντο οι πατέρες πρών και αδικείται π της ευσεβούς ημών Βασιλείας Σεβασμιωτάτη αγία Μονή, καταστρωνύμομεν ταύτα εν τω παρόντι Χρυσοβούλλω λόγω. Επι δε καν τω σεκρέτω του γενικού λογοθέτου και προσέτι εν της μεγάλης Σακέλλης. Ἀρχεται δε το πρώτον (α') σύνορον αυτής εκ του Πύργου του Θεοσαλονίκης του παραθαλασσίου και διά της ράχεως του βουνού ανέρχεται εις τον παλαιόν Ανεμόμυλον, κακείθεν ευθυδρομών εις το των Ρώσων κελλείον, το εις το των αγίων Αναργύρων τημένον, περικελείει ἀπαντα της Αναπαυσίας τόπον εις της Ξηροποτάμου Σεβασμίας Μονής όρια. Τον τε πύργον αγίου Γεωργίου Κελλείον.

Είτα πορεύεται κυκλικώς είς το έτερον Κελλείον των Ρώσων, μπράβοβάθα καλούμενον, κακείθεν ἔρχεται εις την κορυφήν του ζυγού επονομαζομένην αρκουδόραχν. Ούχ καταλειπών τα συνοριζόμενα αυτή όρια των Ρώσων, συνορίζεται τοις ορίοις της Σεβασμίας Μονής της του Χριστού Μεταμορφώσεως, καλουμένης αλεπού, και στραφέν συμπορεύεται τη οδώ του ζυγού, και ευρίσκει τον τίμιον Σταυρόν το Ξηροποταμικόν σημείον. Είτα αύθις τη του ζυγού οδώ συμπορεύεται περικλείων εν αυτώ τον βαθύν ρύακα του βλυσίου δηλαδή και πολίτου τα μονήδρια, και καταντά εις την σχιζομένην στράταν του ζυγού, όπου το οξύ και εψιλωμένον όρος, π δε του όρους τούτου ράχης, γίνεται αύθις σύνορον των δύο Σεβασμίων Μονών της του Ξηροποτάμου δηλαδή και της Σίμωνος Πέτρας και λίγει επάνω της Δάφνης, της Σεβασμίας Μονής Δοχειαρίου τόπου. Και ούτω γίνεται επισφράγισμα απάντων των περιορισμών της Σεβασμίας Μονής της Βασιλείας μου επικεκλημένης του Ξηροποτάμου. Είς γουν μόνιμον και διπνεκτή την ασφάλειαν. Των δε Κητιάτων Μετοχίων τε και περιορισμών των ορίων της ρηθείσας Σεβασμίας Μονής της ευσεβούς ημών Βασιλείας, εγένετο και ο παρών Χρυσόβουλλος λόγος της Βασιλείας μου, και επεδόθη αυτή κατά μίνα Αύγουστον της νύν τρεχούσης Τρισκαιδεκάτης Ινδικπώνος του ΣΤΩΙ ἔτους (Εξακιλιούστοις οκτασιού δεκάτου). Εν ω και το πρέτερον ευσεβές τε και θεοπρόβλητον ... Κράτος.

Ανδρόνικος εν Χριστώ τω Θεώ ποτός Βασιλεύς και Αυτοκράτωρ Ρωμαίων, Δούκας Αγγελος Κομνηνός ο Παλαιολόγος.

Άταρκήσεις ενός συμβολαιογράφου

Η διαθήκη μου

Πίνοντας και καπνίζοντας και τρώγοντας απ' όλα
και κάνοντας και μια δουλειά με άγχος αρκετό¹
δεν είν' καθόλου απίθανο κάθε σπιγμή και ώρα
να με καλέσει ο Χάροντας να τον επισκεφτώ.

Γι' αυτό και αποφάσισα να κάνω διαθήκη,
που ξέρω πως χρειάζεται, συμβολαιογράφος ων,
να καθορίσω που θα παν' τα πράγματα που έχω
όταν θα είμαι μακριά κι' απ' τη ζωή απών.

Τ' όνομα, που προσπάθησα ψηλά να το κρατάω,
όπως και το παρέλαθα απ' τους προγουμένους,
τ' αφήνω στα παιδάκια μου, με τη βαριά ευθύνη
έτοι να το αφήσουνε κι αυτά στους επομένους.

Το εμπράγματο δικαίωμα που έχω αποκτήσει
στο τραπεζάκι με αριθμό διακριτικό το δέκα
απ' το ουζερί το φοβερό, γνωστό ως "Τομπουρλίκα",
το καταλείπω στην καλή την σύζυγό μου Αλέκα.

Στην προσφιλή μου σύζυγο αφήνω επιπλέον
τα τραπεζάκια τα μικρά που' χω χρησιδεσπόσει
στην κείμενη στη Βέροια ταβέρνα του Ανέστη
και στο μπαράκι του Τεό, που μ' έχει μερακλώσει.
Τα μετρητά στην Τράπεζα τ' αφήνω αδιαιρέτως
σε ΤΑΣ, Ταμείο Νομικών και στη ΔΟΥ Βεροίας,
ελπίζω να τους φτάσουνε, κι' αν κάπι περισσέψει,
να διατεθεί υπέρ καμάς φτωχής οικογενείας
(ίσως του πρώνυ θασιτιά, που τόσο υποφέρει,
ύποτερα απ' την απώλεια κάθε περιουσίας).

Του οώματός μου τα όργανα θέλω να δωρηθούνε,
όπως πο κάτω θα σας πω, μίπως και βοηθήσουν
πάσχοντες συνανθρώπους μας που ίσως τα χρειαστούνε,
αλλά και της πατρίδας μας προβλήματα να λύσουν.

Τα μαύρα τα πνευμόνια μου, που 'ναι γεμάτα πίσσα,
απ' τα τσιγάρα τα πολλά που' χω καταναλώσει,
να δωρηθούν στο δήμαρχο της όμορφής μου πόλης,
της γειτονιάς μου τις οδούς για να ασφαλτοστρώσει.
Τα μάτια μου, που δεν μπορούν πολύ καλά να δούνε,
θα 'θελα σ' εφοριακούς να τα μεταφοσκεύσουν,
όταν θα κάνουν έλεγχο ξανά σε συναδέλφους,
πις όποιες παραλείψεις τους μίπως και δεν προσέξουν.

Η μότη μου, που δεν μπορεί καθόλου να μυρίσει,
να δωρηθεί σε κάτοικο της Λεωφόρου Νίκης,
ώστε να μνη τον ενοχεί π τρομερή η μπόχα
που πνέει στην παραλιακή οδό της Σαλονίκης.
Τη θέση και το αρχείο μου, που ορφανά θα μείνουν,
θέλω να εκφράσω την ευχή όπως ανατεθούνε
σε ένπιο, εργατικό και άξιο παλικάρι,
δεν θα 'θελα οι πελάτες μου να ταλαιπωρηθούνε.
Οι δίσοι, τα βιβλία μου και η συλλογή με κόμικς
θα 'θελα μεσ' στον τάφο μου να μπούνε σαν πεθάνω,
ζώντας δεν είχα τον καιρό να τα διαβάσω όλα,
μα τότε θα' χω άπειρο καιρό για να το κάνω.
Ο πρόεδρός μας Σαρρής θα' θελα να εκφωνήσει
έναν καλό επικήδειο σε μια σεμνή κηδεία
κι ο γλαφυρός συνάδελφος ο Χάρης Μουρατίδης
να γράψει στην Νοτάριο κάποια νεκρολογία.
Τέλος αναρωτήθηκα αν θα αφήσω κάπι
στο σόλο μας τον εθνικό ή για φιλανθρωπία,
κι απάντησα αρνητικά σαν κάθε διαθέτη
που ρώτησα μέχρι σπιγμήσ σ' όλη μου τη θητεία.
Εδώ και χρόνια έγραψα πάρα πολλές διαθήκες,
όπου και εγκατέστησα χιλιάδες κληρονόμους,
μα έχω την εντύπωση ότι η πιο ωραία
είναι αυτή που έκανα στον ίδιο τον εαυτό μου.

*Στη μνήμη του πρώηρα χαμένου δικηγόρου Βεροίας
Αποστόλη Λαναρά

Όλη η αλήθευτα για το Κτηματολόγιο

Τρελές ιστορίες
κτηματολογίου

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Από την 6 Νοεμβρίου 2001

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΕΠΙΛΟΓΗ

ΤΑ ΑΝΑΖΗΤΗΤΟ ΤΟ ΝΕΟ ΚΟΝΟΔΕΙΟ

Τα σημεία - κλειδιά στο Δασονόμο

Σ

ΑΠΟΦΕΥΞΙΑ
Από την 6 Νοεμβρίου 2001

Φθινόπερο «Κτηματόπιο» με περιορισμό κόστους μελετών

Κάτια Σπανούλη-Παπαδημητρίου

1 Η πρώτη στάση για την προστασία της οικογένειας από την απόφευξη της φόρου που αποδέχεται την παραγωγή.

2 Οι διαδικασίες για την προστασία της οικογένειας από την απόφευξη της φόρου που αποδέχεται την παραγωγή.

3 Η πρώτη στάση για την προστασία της οικογένειας από την απόφευξη της φόρου που αποδέχεται την παραγωγή.

Ο Ηλεκτρονικός Συμβολαιογράφος!

B&K advertising

B-logica soft
www.blogica.gr

ΑΘΗΝΑ: Πλαταιών 4, Κεραμεικός, 10435
Τηλ.: 2103422290, Fax: 2103422444

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Αριστοτέλους 8, 54623
Τηλ.: 2310288002, 2310272358, Fax: 2310288005

- Ευρετήρια Συμβολαίων και Συμβαλλομένων
- Πλήρης διοχείριση Κειμένων Συμβολαίων
- Υποδείγματα με αυτόματη αλλαγή καταλήξεων
- Αυτόματος Υπολογισμός Οικονομικών Συμβολαίου
- Αυτόματη ενημέρωση και εκτύπωση καταστάσεων Ταμείου Νομικών, ΤΑΣ, Στατιστικής κλπ.
- Δημιουργία και εκτύπωση Δηλώσεων Φόρου
- Χρήση όλων των παλαιότερων κειμένων Συμβολαίων
- Φορολογία Κεφαλαίου
- Αντικειμενικές Αξίες με χάρτες για όλη την Ελλάδα (περιέχει το B-maps Ελλάδας)

B-symbolaio PRO 99€ x 12 μήνες (πλέον Φ.Π.Α. 18%)